ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต : กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2557-2558

The Employment Situation of Graduates : A Case Study of the Faculty of Industrial

Technology, Buriram Rajabhat University, Academic Year 2014 – 2015

ณัฐ ประสีระเตสัง¹ ดุสิต อุทิศสุนทร¹

¹อาจารย์คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อีเมล : dusit.sut@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการมีงานทำของบัณฑิตหลังจากสำเร็จการศึกษาเป็น เวลา 1 ปี จำนวนทั้งสิ้น 151 คน จากการศึกษาพบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวนทั้งสิ้น 139 คน เพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 12 คน โดยมีงานทำร้อยละ 92.05 ไม่ได้ทำงานหรือศึกษาต่อร้อย ละ 7.94 ซึ่งประเภทงานโดยรวมที่ทำมากที่สุดคือ พนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 68.87 รองลงมา คือ ประกอบธุรกิจอิสระ ร้อยละ 11.92 และจากการวิเคราะห์แบบสอบถามแสดงให้เห็นว่าความรู้ ความสามารถคุณลักษณะบัณฑิตที่สามารถช่วยในการทำงานมากที่สุดคือ มีความอดทน สู้งานสู้ชีวิต มุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ มีความทะเยอทะยานในการทำงานสามารถผลักดันตนเองให้แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง โดยมีค่าเฉลี่ย \vec{X} =3.38 ส่วนความชำนาญทางด้านภาษาและการสื่อสาร ทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างชาติโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ มีค่าน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย \overline{X} = 2.80 จากผลการสำรวจมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพได้แก่ การใช้ภาษาต่างประเทศ และทักษะการฝึกปฏิบัติที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน

คำสำคัญ : ภาวะการมีงานทำ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม ความพึงพอใจ

ABSTRACT

The objective of this research aims to monitor the employment of graduates, after one year graduation. The graduates are 151 persons, then most of the population graduates are 139 males and 12 females. When considering the percentage of graduates, they are 92.10 % who are already employed while 7.90 %

of them are not. The occupational classifies a high percentage are consist of the employee of the company is 68.90% and safe-employed business is 11.90% respectively. The data analysis represents the knowledge skill to support who work consist of the tolerable overpowered of a life committed to success, ambitious work to push ourselves to solve problems correctly, there are the maximum average is =3.38 then the minimum average is =2.80 of the expertise in language and communication, both spoken and written in Thai languages and foreign languages, especially English. From the results, theirs has suggestions about knowledge of occupational are include the used of a foreign language skills and practical training that can be applied in the work.

Keywords : Employment situation, Industrial technology, Satisfaction

1. บทนำ

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ตั้งแต่ได้ก่อตั้งมาได้ผลิตบัณฑิตใน แต่ละสาขาวิชาออกไปรับใช้สังคมเป็นจำนวนมาก ซึ่งการติดตามผลบัณฑิตจะทำให้ได้รับข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ต่อคณะและมหาวิทยาลัยนั้น เพื่อการพัฒนาวางแผนกระบวนการต่างๆสำหรับการผลิต บัณฑิต เช่น การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การวางแผนในการผลิตบัณฑิตและ อื่นๆ ที่เป็นปัจจัยที่ช่วยให้ได้บัณฑิตที่เป็นคนดี คนเก่ง สามารถนำความรู้และเทคโนโลยีมาใช้เพื่อการ พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นได้ การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา จากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ นั้น จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ แก่หน่วยงาน ในการที่จะใช้ข้อมูลเหล่านั้นมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน เพื่อนำมา พัฒนาท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ ต่อไป

ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภาวะการมีงานทำและสภาพการทำงานของผู้สำเร็จ การศึกษาจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยรวมไปจนถึงการนำ ความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานของบัณฑิต ที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนา การศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 8 โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่จะเข้า สู่ตลาดแรงงานเพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆต่อไป อีกทั้งเป็นแนวปฏิบัติในการ ประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยกำหนดให้มีการศึกษาความต้องการ ตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุง หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพจึงได้มีการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนรวมไปจนถึงการปรับปรุงหลักสูตรของ สาขาวิชาต่างๆในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

จันทิมา โกญจนาท (2554) อธิบายว่าการติดตามผล (follow-up Study) เป็นการบริการที่ จะให้ได้ข่าวสารจากนักเรียน นักศึกษาเก่าเพื่อเตรียมนักเรียน นักศึกษาใหม่ต่อไป ส่วน ธีระ ทองยี่สุ่น ให้ความหมายของการติดตามว่า เป็นการตรวจสอบโปรแกรมการเรียน การสอนของ (2530) สถานศึกษา ภายหลังจากที่นักเรียนได้สิ้นสุดประสบการณ์ในโรงเรียนของเขาและการติดตามผลยัง เป็นเทคนิคสำหรับความเหมาะสมและความเพียงพอของโปรแกรมการเรียน การสอน ทั้งขณะที่ยังอยู่ ในกระบวนการและภายหลังสิ้นสุดกระบวนการแล้ว ส่วนจันทนา แฮสุวรรณ (2522) ได้ให้ความหมาย ของการติดตามผลไว้ว่า การติดตามผลคือ วิธีการหนึ่งที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือกำหนดว่าบุคคลมีการ พัฒนาในหน้าที่การงานของเขาหรือไม่ รวมทั้งการนำไปใช้สำหรับนักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จ การศึกษาไปแล้วว่า เขาสามารถเรียนรู้ เข้าใจ หรือปรับตัวเข้ากับสภาพการณ์ต่างๆ และมีการพัฒนา หลังสำเร็จการศึกษาหรือไม่เพียงใด นอกจากนี้ การติดตามผลยังเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึง ความคิดเห็นต่างๆ ของเขา สำหรับ ประไพ สิทธิวงศ์ (2536) กล่าวว่า การติดตามผลการปฏิบัติงาน ของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาเหล่านั้น ว่า เขาทำงานอะไร ได้ใช้ความรู้ ความสามารถที่ได้รับจากสถาบันของตนมากน้อยเพียงใด ตลอดทั้งมีการ ติดต่อสถาบันของตนในเรื่องราวต่างๆ อย่างไร อันเป็นการประเมินผลการจัดการเรียน การสอนใน สถาบันการศึกษานั้นๆ สถาบันการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ และประสบการณ์เพียงพอใน อันที่จะทำงานประสบผลสำเร็จสูงสุด แม้ว่าการเรียนของเขาได้สิ้นสุดลงแล้วสถาบันการศึกษาต้อง รับผิดชอบต่อไป ในฐานะผู้ให้ความช่วยเหลือส่งเสริมผู้สำเร็จการศึกษาเหล่านั้น คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2521) กล่าวว่า การบริการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาเป็นบริการที่มุ่งจะประเมินผลที่ดำเนินการไป แล้ว ทั้งนี้ เป็นการตรวจสอบดูว่าบริการที่จัดให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด สามารถ ให้การช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นอย่างดีหรือไม่ ข้อมูลที่ได้รับจากการติดตามผลจะนำไปใช้ในการ ปรับปรุงการดำเนินงานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ จำเนียร ช่วงโซติ (2532) กล่าวไว้ว่า บริการที่จัดขึ้นเพื่อติดตามผลที่นักเรียนได้รับการแนะแนวไปแล้ว ทั้งนักเรียนที่กำลังเรียน นักเรียนที่จบจากโรงเรียนและนักเรียนที่ต้องออกจากโรงเรียนระหว่างภาคเรียน เพื่อตรวจสอบดผลว่า บริการแนะแนวที่ได้จัดทำลงไปแล้วนั้นได้ผลเพียงใด นักเรียนสามารถช่วยเหลือตนเองได้หรือไม่ ้นักเรียนที่ออกไปแล้วมีปัญหาอะไรบ้าง ต้องการช่วยเหลือทางใดบ้าง นอกจากนี้สงวน สุทธิเลิศอรุณ อ้างใน แสวง แสงสิงห์ชัย (2541) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการติดตามผลผู้สำเร็จ การศึกษาไว้ว่า เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อศึกษาถึงความสำเร็จ ความล้มเหลว ทัศนคติ ข้อคิดเห็น ความ ้ต้องการ และปัญหาของผู้เรียน ทั้งผู้เรียนในปัจจุบัน และผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ที่ไปศึกษา หรือออกไปประกอบอาซีพและสมเดช มุงเมือง (2532) กล่าวว่า การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาเป็น การกระทำเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับจากที่ได้จัดบริการแนะแนวไปแล้ว ทั้งนี้ ทำให้ได้รับทราบสาเหตุ อุปสรรค รวมทั้งข้อขัดข้องต่างๆ ที่อาจมีในการดำเนินงาน ตลอดจนแนวทางที่จะทำให้งานแนะแนวมี ประสิทธิภาพและเพื่อประโยชน์ในการประเมินผลของการดำเนินงานแนะแนวว่ามีสิ่งใดควรปรับปรุง แก้ไข

การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัย นับเป็นงานวิจัยที่มีความสำคัญ เป็น งานวิจัยที่มุ่งจะประเมินผลงานที่ได้ดำเนินงานไป รวมทั้งเป็นการตรวจสอบถึงระบบการจัดการเรียน การสอนที่มหาวิทยาลัยได้จัดให้กับนักศึกษานั้น ประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพื่อที่สามารถนำไปใช้ในการ ปรับปรุงการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นการทำให้ นักศึกษาได้รับผลประโยชน์ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่การปฏิบัติงานด้านวิชาชีพของตนใน อนาคตต่อไป

2.วัตถุประสงค์

เพื่อติดตามผลการมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก คณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

4.วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ประชากรคือกลุ่มบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก คณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยใช้วิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวิธีการดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ

การเก็บรวบรวมข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ดำเนินการเก็บข้อมูลจากบัณฑิต หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ บุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2557 -2558 เป็นเวลา 1 ปี จำนวน 151 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามการติดตามภาวะการมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา2557-2558 โดยปรับปรุงจากแบบสอบถามการติดตาม ภาวะการมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แบ่งเป็น 5 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 การสมัครงานและการทำงาน (สำหรับผู้มีงานทำแล้ว)

ตอนที่ 3 การสมัครงานและการทำงาน (สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้ทำงาน)

ตอนที่ 4 การศึกษาต่อ

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยภาวะการมีงานทำของบัณฑิตหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรี่รัมย์ ปีการศึกษา 2557 -2558 เป็นเวลา 1 ปีใน ครั้งนี้ผู้วิจัยใช้

4.3.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage)

4.3.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สำหรับการวิเคราะห์ เพื่ออธิบายภาวะการมีทำของบัณฑิตโดยภาพรวมและแยกตามสาขาวิชา การประมวลผลทำได้โดย การประมวลผลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

4.4 สถิติใช้ในการวิจัย

การวิจัยภาวะการมีงานทำของบัณฑิตหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2557 -2558 เป็นเวลา 1 ปีใน ครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (x) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และนำผลการวิเคราะห์ที่ได้นำเสนอในรูป ตาราง โดยแบบสอบถามความศึดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อการมีงานทำ เป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับมีการแปลความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

١.				
Y	3.51-4.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด	
	2.51-3.50	หมายถึง	ระดับมาก	
	1.51-2.50	หมายถึง	ระดับน้อย	
	1.00-1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด	5
		AIA	RUAT	. /
đ	0410	1	DIIL	

5. ผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามที่ตอบกลับจำนวน 151 ชุดพบว่า บัณฑิตคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เพศชายมีจำนวนทั้งสิ้น 139 คน คิดเป็นร้อยละ 92.05 เพศหญิง มีจำนวน ทั้งสิ้น 12 คนคิดเป็นร้อยละ 7.94 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละบัณฑิตคณะเทคโลยีอุตสาหกรรมแต่ละสาขาวิชา

ในส่วนของตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของบัณฑิตคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ที่ สำเร็จการศึกษาจำแนกตามสาขาวิชาได้ ดังนี้ บัณฑิตคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ที่สำเร็จ การศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม จำนวนทั้งสิ้น 55 คน คิดเป็นร้อยละ 36.42 รองลงมาได้แก่สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า จำนวนทั้งสิ้น 53 คน คิดเป็นร้อยละ 35.09

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามในตารางที่ 2 พบว่าบัณฑิตมีงานทำทั้งหมดร้อยละ 92.05 ไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อเป็นจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 ส่วนประเภทงานโดยรวมที่ บัณฑิตคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมทำมากที่สุดคือ พนักงานบริษัทเอกชนร้อยละ 68.90 รองลงมาคือ ดำเนินธุรกิจอิสระร้อยละ 11.92 ตามลำดับ โดยทำงานในหน่วยงานของรัฐ น้อยที่สุดร้อยละ 2.60

ตารางที่ 3 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ต่อการมีงานทำ

	ค่าสถิติ		แปล	
คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ต่อการมีงานทำ				
	$\overline{\mathbf{X}}$	S.D.	ความ	
 ความชำนาญทางด้านภาษาและการสื่อสาร ทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้ง 	2.80	0.56	มาก	
	2.00	0.50	4 111	
ภาษาไทย และภาษาต่างชาติ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ				
2. ความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศเข้าใจขั้นตอนและการ	2.99	0.40	มาก	
ดำเนินการและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานได้				
3. ผ่านการปฏิบัติงานจริงและสามารถประยุกต์ความรู้ที่มีไปใช้งานได้จริง	3.21	0.63	มาก	
4. มีความสามารถสร้างสรรค์ผลงานในวิชาชีพของตน	3.07	0.47	มาก	
5. มีความสามารถในการวิเคราะห์ตัวเลข วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อแก้ไขปัญหาให้	3.16	0.48	มาก	
ตรงกับสาเหตุของปัญหา กล้ำคิด กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจอย่างมีเหตุผล	3			
 มีระบบความคิดที่เป็นมาตรฐาน และเป็นกรอบแนวความคิดที่สามารถ 	3.12	0.53	มาก	
ประยุกต์ความรู้ในแขนงของตนไปใช้กับแขนงอื่น ๆได้ตามความเป็นจริง				
 มีทักษะและบุคลิกภาพส่วนบุคคลทั้งทางด้านการมีวินัยในตนเอง ตรงต่อ 	3.25	0.47	มาก	
เวลาและมีความรับผิดชอบ มีจิตใจที่เข้มแข็ง หนักแน่น มั่นใจ แน่วแน่และมี				
สมาธิในการทำงาน				
 มีทักษะความเข้าใจบุคคลอื่น มีมนุษยสัมพันธ์ มีทักษะการสื่อสารที่ดี 	3.24	0.43	มาก	
สามารถปรับตัวเข้ากับลูกน้อง เพื่อนร่วมงาน และหัวหน้างานรวมทั้งสามารถ				
ปรับตัวให้เข้ากับสังคมต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกันได้อย่างกลมกลืนมีทัศนคติ				
เชิงบวกกับชีวิต การทำงาน ผู้ร่วมงานและวัฒนธรรมองค์การ				
9. มีทักษะในการจัดการ และการทำงานเป็นทีม ให้สามารถทำงานได้ตรง	3.22	0.41	มาก	
ตามเป้าหมายที่กำหนด				

		ค่าสถิติ	
คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ต่อการมีงานทำ	$\overline{\mathbf{X}}$	S.D.	ความ
10. มีความอดทน สู้งานสู้ชีวิต มุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ มีความทะเยอทะยานใน	3.47	0.50	มาก
การทำงานสามารถผลักดันตนเองให้แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง			
11. มีความสามารถในการจัดการเวลา แบ่งเวลาในการทำงานใช้เวลาว่างให้	3.21	0.63	มาก
เป็นประโยชน์ทั้งในการทำงานและชีวิต			
 มีจิตสำนึกที่ดี รู้จักประมาณตน ยับยั้งชั่งใจ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข 	3.34	0.47	มาก
ชื่อสัตย์ รับผิดชอบ ขยัน อดทน พากเพียร มีวินัย			
13. มองเห็นประโยชน์ส่วนรวมก่อนประโยชน์ส่วนตน จริงใจต่อเพื่อนร่วมงาน	3.30	0.46	มาก
และกระทำตนเองให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนร่วม			
14. 💿 มีคุณลักษณะของความเป็นไทย มีค่านิยมที่ดีงาม มีความเป็น	3.23	0.43	มาก
ประชาธิปไตยและพร้อมที่จะปฏิบัติตนเองอยู่ในกรอบระเบียบข้อบังคับใน			
สังคมต่างๆ			
15. มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยทั้งศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.38	0.53	มาก
และใช้ภูมิปัญญาไทยเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพ			
530 530	3.20	0.49	มาก

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามในตารางที่ 2 พบว่าคุณลักษณะของบัณฑิตคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรมที่พึงประสงค์ต่อการมีงานทำโดยรวมบัณฑิตคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีความคิดเห็น ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\overline{\mathbf{x}}$ = 3.20 โดยจำแนกคุณลักษณะที่บัณฑิตคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่มีความ คิดเห็นว่าจะสามารถทำให้มีงานทำเป็นอันดับแรกคือ คือ มีความอดทน สู้งานสู้ชีวิต มุ่งมั่นสู่ ความสำเร็จ มีความทะเยอทะยานในการทำงานสามารถผลักดันตนเองให้แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่าง ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย $\overline{\mathbf{x}}$ = 3.47 อันดับที่สอง คือ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยทั้งศิลปวัฒนธรรม ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น และใช้ภูมิปัญญาไทยเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย $\overline{\mathbf{x}}$ = 3.38 อันดับที่สามคือ มีจิตสำนึกที่ดี รู้จักประมาณตน ยับยั้งชั่งใจ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขชื่อสัตย์ รับผิดชอบ ขยัน อดทน พากเพียร มีวินัย มีค่าเฉลี่ย $\overline{\mathbf{x}}$ = 3.34 ส่วนความชำนาญทางด้านภาษาและการสื่อสาร ทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างชาติ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย $\overline{\mathbf{x}}$ = 2.80 ซึ่ง จะต้องวางแผนปรับปรุงในการพัฒนาบัณฑิตปีต่อไป

โครงการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ "ราชภัฏวิจัยครั้งที่ 4" (กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) หน้า 999

6. ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัย ราชภัฏบุรีรัมย์ปีการศึกษา 2557-2558 สามารถสรุปข้อเสนอแนะดังนี้

 6.1 ควรพัฒนาความรู้ด้านทักษะการใช้ภาษาต่างเพื่อประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ
 6.2 ควรมีการจัดหลักสูตรอบรมภาษาต่างประเทศก่อนออกไปทำงานและทำการติดตาม และประเมินผลหลังจากจบการศึกษา

6.3 จัดให้มีการอบรมทักษะการฝึกปฏิบัติที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน

7. เอกสารอ้**า**งอิง

คมเพชร ฉัตรศุภมกุล. (2521). *การแ<u>นะแนวเบื้องต้น</u>.* กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยา การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนคินทรวิโรฒ.

จันทนา แฮสุวรรณ. (2522). การติดตามผลมหาบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จันทิมา โกญจนาท. (2524). การติดตามผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรศิลปศึกษา ชั้นกลาง วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร. กรุงเทพฯ.

- จำเนียร ช่วงโชติ. (2532). *การบริหารปรึกษาและแนะแนวเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธีระ ทองยี่สุ่น. (2530). การติดตามผลการปฏิบัติงานบัณฑิตวิทยาลัย สาขาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2521-2528 ในทัศนะของตนเองและผู้บริหาร เพื่อ ย่อวิทยานิพนธ์ พ.ศ. 2529 กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมการฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- ประไพ สิทธิวงศ์. (2536). การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2527 สาขาวิชา การบัญชีในวิทยาลัยอาชีวศึกษากลุ่ม ภาคเหนือ. พิษณุโลก : วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก กรมอาชีวศึกษา.
- สมเดช มุงเมือง. (2530). *การติดตามผลและการวิจัยเพื่อการแนะแนว.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ อักษรบัณฑิต

แสวง แสนสิงห์ชัย. 2541). การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา เชียงราย. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.